

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 2.

15. januar 1943.

15. årgang.

Bygget på fjell.

Når Jesus taler i lignelser og ut fra det naturlige liv viser oss alminnelige ting så er det for at vi skal kunne få en god forståelse av de åndelige ting. I lignelsen i Matt. 7, 24—29 om å bygge sitt hus gir han oss en god forståelse av det nødvendige i å ha en god grunnvoll for vårt åndelige hus.

På det åndelige område ser det ut som folk er svært likegyldige med hvilken slags materialer de bruker til grunnmuren som skal bære husets tyngde. De søker dessverre ikke i Guds ord etter noen som helst tegning eller kalkulasjon. De bygger etter egen forstand. Da får de jo materialer som ikke tåler hverken kulde eller hete, men blir offer for ilden.

Mange tror at de skal nok komme fram når de bare er gilde mennesker og går til kirken fire ganger i måneden eller mere. Men slikt hjelper svært lite hvis de ikke er gjenfødt til et levende håp. «Uten at noen blir født påny kan han ikke se Guds rike,» sa Jesus. Mange har lagt seg tilro på en hodepute som forteler at de ble et Guds barn i dåpen. Det er en stor løgn, ifølge Herrens ord. Ja, sier mange, men når blir vi da et Guds barn? Jo, når du bekjenner dine synder og tror at Gud har forlatt deg alle dine synder, da er du et Guds barn, ifølge Herrens ord.

Her er dessverre mange som hviler på den slags «spebarnsfrelse,» men de vil en gang finne at det førte ikke fram.

Menneskene vil gjerne ha en frelse utenom bibelens lære fordi bibelens frelse synes å være for lav, den stikker seg ikke fram og er ikke behagelig for kjøttet. Bare jeg får mitt navn skrevet inn i en menighetsprotokoll er det bra, mener noen.

Så glemmer de om navnet er skrevet i himmelen, eller ikke.

Du lite tenkende menneske. Hva hjelper det om en blir medlem av den eller hin forsamling dersom vårt liv ikke er anerkjent av Gud i himmelen. Nei, ingen ting. Det er bare tom innbildning og bedrageri alt sammen. Må Gud i himmelen hjelpe oss så vi ikke stiger over noen sted, men følger Bibelens banede veg like til målet.

La oss bygge vårt hus på Bibelens grunn. Da vil det bestå i enhver prøve som et hus kan bli utsatt for. Må Gud velsigne vårt folk og alle som tror på Herren Jesus til frelse og som ønsker å ta korset opp og følge mesteren på forsmedelsens veg. Amen!

Berent Sjeime, Lista.

DER UTE.

O du som ennu der ute i synden går og i verden forspiller de gyldne år gjør dig nu fri og ved korset fall ned uro omskiftes med stillhet og fred.

Jeg minnes selv da i synden jeg var, du uro og frykt i mitt hjerte jeg bar. Jeg var som et skip i brusende hav, kun av nåde for synden han frelsen mig ga.

Jeg en fred nu har funnet og stillhet og ro for Jesus i hjertet nu selv har tatt bo. Jeg en skatt har funnet i frelsen så kjær, i verden det finnes ei skatter som der.

Det hørtes rop ifra Golgata kors, det var et fullbrakt og en seier for oss.

Over synden og døden han viste sin makt, han frelsen fullkommen for alle har brakt.

Hør, hvad en stemme så kjærlig dig kaller, han beder og kaller med lengsel han ser. Han elsker oss alle, han vil oss bevare til vi fullkommen står i de himmelske sale.

Guttorm Hansen, Selbak...

Jeg finner så ofte i mitt eget hjerte:

1. Tilbøyelighet til vantro.
2. Lett for å glemme den mottatte nåde og kjærlighet.
3. Tillit til lovgjerninger.
4. Det adspredte og sløve sinn under bønn.
5. Glemmer å våke over det jeg ber om.
6. Vil gjerne knurre over at jeg ikke har mere, og dog så lett for å misbruke det jeg har.
7. Når jeg vil gjøre det gode, så henger det onde fast ved meg.

Alt dette driver meg til:

1. Å akte meg selv ringe.
2. Ikke å tro mitt eget hjerte.
3. Å se min egen rettferdighets fallit.
4. Å fly til Jesus som min frelser.
5. Alltid å søke hen til Gud i bønn.
6. Å være edru og våken.
7. Oppriktig å be Gud at han vil hjelpe meg og føre meg vel igjennom denne verden.

John Bunyan.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

MISJONS-RØSTEN

Prisen er kr. 1.00 pr. hefte.
Porto for et hefte 14 øre. To hefter under ett 20 øre.

Bestilles i Misjons-Røstens eksp., Sarpsborg.

En hilsen.

Når vi forsøker å sprede Deres blad savner vi av og til gode vitnesbyrd, fortellinger, livserfaringer som er egnet for ufelste. Enkle saker som passer for dem.

Forøvrig bringer dere oss jo mye godt, ja, også gedigent lesestoff.

M. G.

Vitnemøter.

Korte, varme, enkle og åndsfriske vitnesbyrd kan varme, oppmuntre og gi fornyet mot til fortsatt arbeid for Herren og fortsatt vandring på den rette veg mot det himmelske hjem.

Mange «ufrelste» har også på slike «vitnemøter» er kjent på mange steder, og det er ofte de beste møter — og der finnes dem som mener at alle møter bør være vitnemøter — ellers blir møtet bundet og tørt — og der finnes enkelte prekesjuke personer som aldri synes at noe møte var velsignet — uten at de fikk sagt noe selv.

Et vitnemøte kan bli et «prekemøte.» Den første «taler» leser en lang tekst og holder en «beskrivelsespreken» over — den vers for vers — i ca. 20 minutter. Den neste leser et Guds ord og kommer med en lang historisk utredning. Den tredje leser et helt kapittel, og sier litt her, og litt der, nesten over hele bibelen — og lover mange ganger å slutte straks, men slutter ikke på lang tid. Den fjerde sier til begynnelse: Jeg skal være kort — jeg har igrunnen intet å si heller, men jeg vil si noe allikevel — og han «snakker» i over ¼ time — uten å si noe, fordi han hadde intet å si — og fikk ikke noe i samme stund heller.

Når 4 å 5 slike «foredragsholdere» har talt så må vitnemøtet slutte og — ingen har vitnet.

For å kunne vitne må man ha opplevd, sett eller hørt — kjenne til saken man skal vitne om. «Hva vi har sett og hørt, forkynner vi.» Joh. 1, 3.

«Derfor er enhver skriftlærd som er opplært for himlens rike, lik en husbonde som bærer fram nytt og gammelt av det han har.» Matt. 13, 52.

J. S. i «Budbæreren.»

Når du til Jesus har satt din lyst.

Når du til Jesus helt har satt din lyst og kjenner freden hvile i ditt bryst
∴ La ånden lede deg på ferden frem til det forgjettede land, Guds skjønne hjem.

Den gang du vandret uti verdens larm,
betyngt av den hårde syndens arm
∴ Du syntes jo at allting håpløst var,
men takk din Gud for fred nå du har.

Du kan vel ei få sagt det i ord om denne fred som i ditt hjerte bor
∴ Men gled deg ved at du den kan få ha,
og takk din Gud for at han den deg ga.

Og blir du motløs under livets gang tenk på din frelser som på korsets hang.
∴ Ja, for å redde deg fra nøden ut Ha tro til ham så skal du se din Gud.

Nei, se ei mere her på verdens lyst for snart du øyne skal den skjønne kyst.
∴ Han perleporten snart jo åpne skal for oss å føre inn i himlens hall.

Vær rede venn så du får være med Bevar i hjertet Jesu kjærlighet.
∴ Så skal du ei med tårer igjen stå men inn til Lammets bryllup da få gå.

Aros 30—11—1942.

Ludvig Nilsen.

A tro, det er å legge seg ned ved korsets fot og begge armer strekke den Herre Krist i mot.

Vår trengsel gjør oss trette av verdens slaveri og derimot så lette å gå på livets sti.

Br. Arnt Andersen

har virket i Askim til stor vel-signelse i høst og vinter. Da det en tid ble møteforbud der grunnet difteri reiste han til Eidsvoll og virket i «Arken» sammen med br. Aimar Karlsen.

Etter jul har han deltatt i møtene i sin hjemby, Mandal, og tenker visstnok å reise til Drammen og stanse der en tid.

Br. Helmer Moger

har virket på Lillestrømmen i vinter og hatt en god tid. Han besøkte også Gjøvik og Vardal hvor han ikke har vært på 31 år. No i den siste tid har han virket i Vestby.

Br. Trygve Lie

har virket på Sørlandet i vinter. I Kristiansand, Søgne og Mandal.

Han tenker å reise nordover igjen.

«De frie venner i Norge»

er en bok som alle «frie venner» bør eie. Det er en kortfattet oversikt over den frie bevegelsen her i Norge. For å skaffe den billigst og i det hele tatt få den ut har vi gitt den ut i hefter. 1. og 2. hefte er kommet ut. Om det blir anledning og papir å få vil 3. hefte komme utover vinteren.

Fra N

Jeg ha steder in kurat no hjem h kl. 8 i a møter o km. herf lige møt dog de Lørd styrerin de også søndag. ter at j da det v måtte l trett til oss ogs Oppe indremi de frie

Det v særdeles holder p med Gu ånd på se der l lige res ikke sli lengere Det om bes lig å k skelig Herren er jeg Kjær

Rygg Vi r Venne ga. vi i E frie h igjen. Fest god fe et go sikk. me og venne er sto 2. j det bl Kristi

SPREDTE FELTER

Fra Nord-Norge.

Jeg har farten rundt på en rekke steder innover Altafjorden. Er akkurat no på pinsevennens barnehjem her i Bosekop. Hade møte her kl. 8 i aften. Kl. 11 og 5 hadde jeg møter oppe i Tverrelvedalen ca. 16 km. herfra. Herren ga oss noen deilige møter der oppe. De to siste var dog de beste.

Lørdag ringte søster Halse — bestyrerinnen på barneheimen her at de også hadde avertert meg her på søndag. Jeg måtte derfor gå like etter at jeg hadde talt deroppe, men da det var så mye sne at jeg delvis måtte leie sykkelen kom jeg meget trett til det siste møte. Herren ga oss også her et godt møte.

Oppe i Tverrelvedalen er det mest indremisjonsfolk, bare en søster av de frie venner er bosatt der.

Det var mange folk samlet der og særdeles åpent. Det er flere der som holder på å føres inn i et dypere liv med Gud. Det er også en vekkende ånd på møtene. Om jeg kunne stanse der lengere ville det nok blitt synlige resultater. Forholdene lå dog ikke slik an at jeg kunne stanse der lengere denne gang.

Det er så mange steder som ber om besøk, men det er meget vanskelig å komme fram og likeledes vanskelig med matspørsmålet. Ved Herrens nåde får vi dog virke og det er jeg takknemlig for.

Kjær broderhilsen.

O. Gamst.

Rygge—Askim.

Vi reiste til Rygge 1. juledag. Vennene hadde fest og før møtet var vi i Einar Andersens åpne og gjestfrie hjem. Gud velsigne vennene igjen.

Festen begynte kl. 6 og det ble en god feststund om Guds ord. Det er et godt lokale og en prektig musikk. Br. Hans Utne var også hjemme og talte på festen. Gud velsigne vennenes arbeid for Guds sak. Det er store muligheter på dette sted.

2. juledag skulle vi til Askim og det ble å stå opp kl. halv fem. Br. Kristian Pollen kjørte oss med hest

og vogn til Moss hvorfra toget gikk halv sju om morgenen. Så ble det å vente i Ski en tid og derfra gikk reisen til Askim hvor vi fikk bo i Oskar Falcks koselige hjem. Vennenes lokale var ikke ledig, men de hadde fått leid et lite lokale, «Fremtiden» og når møtet begynte var det fullt. Det ble et godt møte og åpent og lett å vitne og synges. Mange ble merkbart grepet av ordet. Brødrene Kobbevik og E. Falck var også hjemme og talte Guds ord med kraft og overbevisning. Det er en prektig musikkflokk som spiller og synger.

3. juledag samledes vi atter til møte og det ble en god stund om Guds ord. Ved avslutningen på kne kom det et herlig budskap i tunger og tydning og det ble et bønnerop til Gud: Hold oss rede! Det var flere som var blitt frelste i det siste og må Gud velsigne vennene. Takk for alt kjære venner som vi møtte av gjestfrihet og for deres forbønner.

Deres brødre i Kristus Jesus

Thorleif og Guttorm.

Fra Sørlandet.

Br. Halfdan Wik skriver blant annet:

«Har i 14 dager virket på Svennevik og Spangereid. Kom dit til et søndagsstevne hvor også venner fra Mandal og omegn var møtt fram. Det var et riktig velsignet samvær. Så ble jeg der og hadde mange herlige møter sammen med br. Gustaf Svennevik. En vekkende ånd var over møtene og det var en fryd å være sammen med vennene. Hadde også et møte på et avsides sted som heter Hesteland. Gikk i to timer i øsende regnvær for å komme dit, men vennene var så takknemlig og mottagelige, og Herren velsignet. På stevnet var også br. Hans Wennesland og Tomine Evenstad.

Her i Søgne er søkningen stor, men motstanden hard. Herren skal hjelpe. Vi stoler på ham.»

På pilgrimsferden.

Julehelgen ble den stilleste jeg har hatt på mange år. Var bare en tur i Fredrikstad og deltok med vennene på «Salen» 2. juledag. Br. Trygve Lie var også hjemme og det var

åpent og godt møte. Br. Bustgård har no sluttet i sitt jordiske arbeid og helt gått inn for arbeidet i menigheten og i evangeliets tjeneste. Må Gud velsigne ham i arbeidet. Vennene rundt burde benytte seg av å få besøk av ham hvis han kan avse noen tid. Han er en utpreget vekkelserforkynner og ivrig for sjeles frelse og Guds barns vekst og framgang. Han er radikal og går like på sak og vi behøver slike i vår tid.

I Misjonshuset har møtene gått sin gang. Dessverre fikk vi ikke fram veden som er bestilt og hogget og måtte bare benytte den vesle salen. Det er mange som ikke vil gå da det som regel blir trangt og varmt på den vesle salen. På en annen side er det bedre å komme i kontakt med hverandre da vi likesom kommer tettere sammen der.

1943.

Atter skriver vi et nytt årstall som vi aldri har skrevet før. Året begynner i krigens tegn. Aldri har verden vært i den stilling den er i dag. Det er syndens lønn vi no høster. Gud gi at det må bli et år med frelsesrop fra den lidende, blødende menneskeslekt. Da skal ennno Guds arm åpenbares til frelse. Om Guds folk mere våknet for sitt ansvar og tok sine oppgaver med alvår og søkte inn til Herren så vil nok enda vederkvegelsens tider komme fra Gud. De kristne har no sin store oppgave og sine store muligheter. Vi er lyset og saltet i denne verden. Her er plass for brennende hjerter og hjelpende hender i vår tid. Vi trenger å bli fylt med Den hellige Ånd.

Fra 4. januar begynte de kristne forsamlings fellesmøter i Sarpsborg. Alle møtene holdtes i år i Folkets Hus store lokale.

Byens predikanter deltok i møtene. Av fremmede talere deltok sogneprest Thørner Hofstad og misjonær Chr. Hvidsten som tilhører frimisjonen.

Søndag var lokalet fullt til møtet kl. 4. De forskjellige sang- og musikkrefter deltok. Kl. 7 avslutningsmøte hvor byens forstandere talte. Johnsens kvartett fra Halden og et pikekor sang og spilte. G. I.

«Da skal I atter se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud, og den som ikke tjener ham.» Mal. 3, 18.

Hilsen fra Lista.

Lista er svært fremmed for den frie forkynnelse. Svært få av Herrens vitner har tenkt på Lista når de reiser med evangeliet. Jeg har ofte tenkt på hvorlenge skal det være før Gud vil sende en eller annen hertil. Jeg tror at her er gode muligheter når bare noen vil ta fatt. Folket her er jo bunnet i skikker og partier, men Gud er mektig til å åpne veg der hvor ingen veg er. Lovet være Gud og Lammet! Du predikende bror og søster: Tenk på oss her ute ved havet og skulle Gud minne deg så vær villig å komme. Gud vil nok ordne sakene for deg.

Bli du minnet av Gud om å besøke Lista så skriv til undertegnede i god tid. En som kan spille og synge er å foretrekke. En vennlig hilsen til alle kjente og ukjente fra en ringe bror i Kristus.

Guds fred!

B. Wilhelmsen, Sjeime, Lister.

Dorothea Klem, Børselv.

Til søster Dorothea Klem, Børselv, Finnmark, er innkommet i 1942:

E. H., Drammen,	kr. 10.00
Vennene H., Drammen	10.00
Str. B., Drammen	10.00
Ubenevnt, Drammen	2.00
Str. M. A., Drammen	4.00
Venner i Fevik ved A. Nilsen	50.00
Søndagsskolen Knofsgt. 6	100.00
Misjonsmøter Knofsgt. 6	133.43
Søstremisjonen Knofsgt. 6	635.77
Br. og str. J., Drammen	100.00

Guds rike velsignelse ønskes eder alle med hjertelig takk.

Thora Finnerud, Danvik, Drammen.

Fra V. Jakobselv, Finnmark.

Stor som himmelen er din mis-kunnhet og inntil skyene din trofasthet. (Salm. 108, 5).

Hvor velsignet godt at dette ord står fremdeles i harmoni med de andre løfter i Guds ord som var og er og blir det samme til evig tid. I ham har de fått sitt ja og amen. Takk og lov! Jesus sier: «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.» Han er i går og i dag den samme. Halleluja!

Vi lever vel. Guds verk i hjertet vokser og spirer til legemes forløsningsdag. Priset være Guds Lam som ble slaktet for våre synder og overtredelser. Han har begynt sin gode gjerning i oss og vil selv fullføre den til sin dag.

Takk for bistand og hjelp i arbeidet. Det er stor oppmuntring å se at dere husker på oss her oppe i Finnmark. Det er sânt at Guds trofasthet når inntil skyene. Ja, han sitter på tronen enda og sender hjelp fra heligdommen og støtte fra Sion. Hvor godt i disse tider å kjenne hans fred i hjertet som overgår all menneskelig forstand.

Nå har solen tatt to måneders reise fra oss og mørketiden har lagt sin triste, klamme hånd over Finnmarks vidder. Hvor godt å kunne fortrøste seg i Guds løfter som står når alt annet forgår. Solen skal ikke mere være deg til lys om dagen og månen skal ikke skinne og lyse for deg; men Herren skal være deg et evig lys og din Gud din herlighet. Din sol skal ikke mere gå ned og din måne ikke tape sitt skinn; for Herren skal være deg et evig lys og din sorgs dager skal være til ende.» (Esaias 60, 19—20).

Vi samles fremdeles med folket om Herrens ord på «Betania» trass i vanskeligheter med belysning. Guds ånd er virksom på møtene og hjerter er grepet av evangeliets herlige budskap. På torsdagsmøtet overga en ung mann sitt hjerte til Gud. Vi venter en gjennomgripende vekkelse her i Jakobselv. Vi har kjent en vekkende ånd over sammenkomstene i lengere tid, men hittil har folket stått hårdnakket imot.

Kjære søsken. Be mye for dette sted.

No har vi besøk av vår kjære søster misjonær Alfild Bjerva. Det var en deilig luftning på det første møte hun var med på. Tror at Herren har sendt henne til hjelp for oss i disse tider da det er så få som reiser heroppe. Tiden er kort heretter. Må mange redde for evigheten.

Martha og Andreas Mathisen.

I evangeliets tjeneste.

«Men idet I er blitt frigjort fra synden, er I trådt i rettferdighetens tjeneste.» (Rom. 6, 18).

I sannhet en herlig tjeneste vi er trådt inn i. Ja, en tjeneste som er

rik på opplevelser. Takk og pris! Sangeren sier så herlig: «I tjenesten utav ånden drives, forkynne Kristus som brakte fred.»

Når dette skrives er jeg hjemme etter en fire måneders tur med evangeliet på østlandet. Det har vært en god tid, hvor Gud har gitt sitt nådesord vitnesbyrd. Reiste hjemmefra 21. august og målet for reisen var Askim, hvor jeg skulle delta på stevnet. På bortreisen var jeg innom Fevik og deltok på et søndagsmøte. Her er en god forsamling med staute kjekke venner som ønsker Herrens saks fremme. Deltok også på et møte i «Berøa» på Lierstranden. Herren styrke den enkelte på hvert sted som han har satt dem til å fremme sin sak.

Kom til Askim den 29. august og var der omtrent tre måneder. Vi hadde mange herlige møter hvor Guds ånd var mektig tilstede. Flere sjeler overga seg til Gud og ble lykkelige. Takk og pris!

Var sammen med misjonskandidat Reidun Nielsen en tre ukers tid. Hun deltok med liv og lyst og Herrens velsignet. Gud velsigne henne fortvarende i tjenesten. Midt i arbeidet hendte det noe uventet, og det var at det ble møteforbud for en tid grunnet utbrudt difteri.

(Forts.)

Hjem til Herren.

«Kostelig i Herrens øyne er ham frommes død.»

Søster Mina Olsen, Honningsvåg døde 8. desember 1942, og med henne er en av de trofaste i landet vandedt bort. Hun ble døpt i 1922 og gikk helt inn for den frie bevegelse. Hennes hjem sto alltid åpent for Herrens vitner, og mange vil med takk til Gud minnes hennes store gjestfrihet. Hun følte seg alltid så lykkelig når hun fikk være med i det store vingårdsarbeid og på misjonsmøter og møter var ikke hennes plass tom så lenge kreftene tillot det. Alt er opptegnet hos Gud. Han sier at den som tar imot en profet fordi han er en profet skal få en profets lønn og søster Olsen tok imot mange profeter, så no har hun fullent løpet og bevart troen og har rettferdighetens krans tilslutt.

Velsignet være hennes minne.

Kr. Skipperud.

M

Nummer 3.

KO

Jeg ser et som skulle m dets ene side dre side mør

En gang s de. Da så j der på korse

— et skyldbr skjulte korse

sto det for n gen for meg, inn til livet,

Jeg forsøk på andre veg Der fantes h

Jeg kunne i Jeg måtte ut

Korset ble

Det var e gang. Det k

knuses unde den av min

hang over n det var skre

de selv skre mørkets gje

igjennom, o Faderen dro

korset var jeg hadde p

så jeg kom set. Så sna

andre siden min sjel, og

Den gamle a lappet med

liggende ig Jeg ser o

melsen ble skjult av k

korset hang et lam son

«Han var s ser, knust f

straffen lå ha fred, og

lekedom.» lengere. He